

den gesteld van Lormiers vrouw Johanna Catharina Steenlack; was ook zij reeds overleden, dan van mr. Johan Wilhem of van mr. Van Heteren zelf.

Bezwaren tegen het teekenen van dit contract zal Dirk van der Staal niet hebben gehad. Men eischte immers van hem slechts, dat hij afstand zou doen van de beschikking over één vroedschapsplaats. Had niet zijn vader, Hendrik van der Staal, moeten beloven, voordat zijn schoonvader, Dirk Meesters, hem in 1707 op het kussen hielp, dat hij zich „altoos in de Policie (zou voegen) met het sentiment” van zijn schoonvader, „sonder oyt off oyt daervan af te wijcken, direct of indirect, en bij zijn Ed. overlijden met de sentimenten van de heeren Hoogendorp en Marinus Groeninckx”¹⁾?

Het is de vraag, of mr. Dirk de belofte heeft kunnen nakomen. De verheffing van Willem IV in 1751 had groote veranderingen in de Correspondentie gebracht en men moest voorzichtig zijn met het nakomen van de bepalingen der contracten. Op 17 Maart 1755 werd Claudius Lormier echter op zijn verzoek als vroedschap ontslagen. Hij zal voor het indienen van zijn verzoek het oogenblik hebben afgewacht, waarop hij er zeker van kon zijn, dat men de vacante plaats aan zijn zoon zou aanbieden. Tien dagen later volgde mr. Johan Wilhem zijn vader dan ook als vroedschap op.

Claudius Lormier behield zelf slechts tot 1761 het ambt van penningmeester van de Groote Visscherij. Hij stierf in 1762²⁾; zijn vrouw in 1769³⁾.

Toen na den dood van de Prinses-Gouvernante in 1759 de Correspondentie herleefde, behoorden zoowel Dirk van der Staal als Johan Lormier tot de trouwe aanhangers der Conventie. Hun beider namen zijn te vinden onder de twee eenige contracten, die uit dezen tijd bewaard zijn gebleven⁴⁾.

Mr. Van Heteren, die afstamde van een Haagsche regentenfamilie, heeft zich nooit een plaats in de Rotterdamsche regeering kunnen veroveren. Hij heeft zich tevreden moeten

1) Unger, blz. 37.

2) Begraven 5 Mei in de Waalsche kerk.

3) Begraven 1 Mei in de Waalsche kerk.

4) Contract van Eenigheid van 1759, en een contract met mr. J. A. van der Hoeven. Unger, blz. 101-105.